

Rita Barberà, pròxima alcaldessa, de moment, de València

“Controle perfectament la situació”

Amb nou regidors segons l'escrutini i el suport dels vuit obtinguts per Unió Valenciana, Rita Barberà, cap de llista del Partit Popular, ha trencat la dicotomia Lizondo-Clementina i s'ha introduït amb autoritat en el consistori del cap i casal.

Lizondo ha dit que sí. El passat dia 5, el líder unionista anunciava als mitjans de comunicació que el seu partit havia decidit donar els seus vots a Rita Barberà per a l'alcaldia. Era el primer pas d'un encontre inevitable que, no obstant això, no serà un camí de roses. Al mateix temps que anunciava el seu suport per a la votació, el cap de llista d'Unió Valenciana manifestava que, sense una alternança de dos anys en el poder, els regionalistes no participarien en els òrgans de govern presidits per Rita Barberà; serien oposició. Rita no en volia parlar. “És un moment molt delicat, ara cal treballar i el procés serà llarg, qualsevol declaració seria contraproduent, no cal alçar susceptibilitats”. Però abans ja havia manifestat la seua opinió en sentenciar: “l'alcaldia és innegociable”.

—*¿Totalment innegociable?*

—Sí. Això es deriva dels resultats electorals i a partir d'ells conformarem l'acord.

—*Clementina Ròdenas va qualificar la seua actitud en autoproclamar-se alcaldessa de presumptuosa perquè ella encapçalava la llista més votada, amb cinc regidors més que la seua.*

—Jo vaig lamentar que la senyora Ròdenas fera les declaracions que va fer on les va fer perquè era la casa de tots els valencians i, a més, va insultar representants que havien eixit de les urnes. El to no em va semblar oportú, sobretot quan ja s'havia acabat la campanya electoral durant la qual no va voler participar en cap debat. Allí, pel moment que vivíem, podria haver-se utilitzat un to més agressiu però després, vaig trobar fora de context i fora de to les seues declaracions. Ella ha de pensar que els càrrecs no són propietat de ningú. Li vaig notar uns nervis innecessaris.

Efectivament, la llista socialista és la més votada, però aquells que aconseguim majories amb pactes estem igualment legítims. No és la primera vegada que això

passa, perquè el PSOE va arrabassar l'alcaldia a la UCD amb el seu pacte amb el PCE.

—*Els socialistes han dissenyat els grans plans per a València i els han posat en marxa; un govern de centre-dreta ¿podria canviar-los?*

—Independentment dels projectes que ja han començat, i que no canviarem perquè no cal, el que hi ha és un tarannà diferent. Tenim un “pla estratègic de València” que parteix de l'objectiu de donar més participació a la societat civil i, naturalment, no hi ha cap intenció d'aplicar situacions de politització amb els funcionaris. El que val, val, i no m'importa el seu signe. Jo he estat funcionària, encara ho sóc, però en excidència, i he patit una politització que no m'agradaria ara aplicar. Major transparència i major diàleg, això és el que canviarà.

—*Però alguns sectors socialistes insisteixen que el PP i UV no estan preparats per governar aquesta ciutat.*

—Cadascú pot opinar el que vulga però nosaltres demostrarem, que no ho dubten, que estan equivocats.

—*¿Podria significar un obstacle que la Generalitat tinga un govern de majoria absoluta del PSOE per a la seua política municipal?*

—Això dependrà del govern amb majoria absoluta de la Generalitat, però si no hi ha col·laboració no serà perquè jo no la demane, que la demanaré. És qüestió, senzillament, de saber si es vol posar per damunt l'interès dels ciutadans o l'interès partidista d'un govern de determinat color. El govern de la Generalitat ha de respectar l'autonomia de gestió, i en la mesura en què ha d'assumir actuacions financeres de l'Ajuntament, el que cal fer és institucionalitzar-les i no deixar-les a l'albir del capritx del polític de torn. Estic convençuda i confie que el president Lerma participarà també en aquest criteri i respectarà l'autonomia financera.

—*¿Això vol dir que hi ha pactes estatals*

PSOE-PP que preveuen més que el futur polític d'una ciutat determinada com València?

—No. En absolut. La posició del partit en l'àmbit nacional és la de no fer pactes globals. Cal estudiar la situació de cada lloc amb les seues circumstàncies. La situació de València no estarà condicionada pel que puga passar a Sevilla o al govern autònom de Madrid. Ho resoldrem independentment.

—*Vostè ha mantingut una posició durant molt de temps diferent a la del president del PP a València Pedro Agramunt. I, des que ell va entrar, va quedar relegada a un segon pla. ¿El numero u en la llista per València va ser un desgreu del partit?*

—No, aquest no és el plantejament. És cert que en l'estructuració d'un partit o en els seus projectes es poden mantenir idees distintes, matisades, però no s'ha d'identificar necessàriament amb discrepàncies personals que no existeixen. Jo, al senyor Agramunt, el conec des dels divuit anys, des de l'època universitària i ens hem conegut abans fora que no en la política, per tant el que hi ha és debat i això és bo i és mostra de moviment però en cap moment hi ha hagut posicions irreconciliables.

Quan el partit em proposa a l'alcaldia de València, jo sé que és un repte molt important que jo vaig assumir amb responsabilitat i que, ara, en veure que s'ha aconseguit l'objectiu màxim, l'alegria és legítima i important.

—*Diga'm quatre coses que canviaran amb la seua presència al cap del consistori.*

—Sobretot l'actitud de govern [i riu convençuda]. La meua decisió més important al respecte és la de dialogar amb tots els sec-

tors i tenir un contacte semblant al que he tingut durant la campanya electoral al carrer.

Per altra banda, nosaltres tenim un compromís molt gran i en el qual hem insistit molt, i no és altre que la millora de la seguretat ciutadana. Exigirem majors quotes de seguretat al carrer i això implica per tant una presència menor de traficants. Un altre aspecte on es notará la nostra incorporació serà la neteja de la ciutat i, com a tercer punt, així *grosso modo*, destacaria la presència institucional a Europa. Cal augmentar-la per tal d'assolir el nivell que ens correspon i que, ara per ara, no tenim.

— *Des de la nit electoral i, sobretot, que l'endemà Las Provincias titulava la primera pàgina "Rita alcaldesa", se li nota realment satisfeta.*

— És cert. La campanya electoral em va produir moltes satisfaccions perquè el contacte que vaig mantenir amb la gent va ser molt profund. I la jornada de les eleccions va ser realment vertiginosa i molt emocionant. Després he notat l'adhesió de la gent que em professa un afecte personal, com si jo fóra de la seua família. Això em produeix gratitud però també molta responsabilitat.

— *L'electorat de centre-dreta de*

la ciutat de València esperava una alternativa als socialistes, ¿No creu que la tardança per al pacte entre PP i UV pot decebre'l?

— Jo crec que la gent comprendrà que és un procés delicat i que el que és important és que hi haja voluntat d'aconseguir aquest pacte. Estem en un procés vertiginós que durarà un mes i en el qual poden haver-hi molts problemes, però l'esforç per la nostra part serà el màxim.

— *¿Es veu capan...*

no defraudar el seu electorat ni el d'UV?

— Sí clar. Ara em trobe serenament responsable. Haver aconseguit els resultats que ha tingut el PP i haver tingut l'honor d'encapçalar la candidatura és una situació que m'ompli de legítima alegria. Ara, he de terminar-ho bé. He aconseguit mantenir la serenitat i això ho vull transmetre als valencians. Controle perfectament la situació.

Jordi Sebastià

